

Η αναρχική πολιτική οργάνωση και η λειτουργία της

Organización Socialista Libertaria

Σε αρκετά τεύχη της εφημερίδας μας “En la Calle” (“Στο Δρόμο”) (1) έχουμε αναλύσει αρκετές πλευρές της οργάνωσης. Σε μορφή εισαγωγής και λεπτομερειακά, δίνοντας μια άποψη αυτού που εμείς πιστεύουμε για τα ζητήματα αυτά, μπορούμε να πούμε, μαζί με τον Ερρίκο Μαλατέστα ότι “το ζήτημα έχει τρεις εκδοχές: α) οργάνωση ως αρχή και συνθήκη της κοινωνικής ζωής σήμερα και στη μελλοντική κοινωνία, β) οργάνωση του αναρχικού κόμματος και γ) οργάνωση των λαϊκών δυνάμεων και ειδικά των εργαζόμενων για την αντίσταση ενάντια στην κυβέρνηση και τον καπιταλισμό” (2)

Έτσι, εάν εμείς οι αναρχικοί θέλουμε να συμμετάσχουμε στην επαναστατική διαδικασία για να φτάσουμε σε μια κοινωνία βασισμένη στον σοσιαλισμό και την ελευθερία, είναι απαραίτητο για μας να οργανωθούμε με βάση το επαναστατικό μας σχέδιο, ενοποιώντας τη συλλογική μας ισχύ, σχεδιάζοντας, μοιράζοντας και οργανώνοντας τους μαχητές εργάτες, χρησιμοποιώντας κάθε μέσο που έχουμε στη διάθεσή μας. Δηλαδή, συναντάμε την ελευθεριακή πολιτική οργάνωση στο “χώρο του συγκεκριμένου πολιτικού πλαισίου των αναρχικών μαχητών στελεχών που συζητούν και συμφωνούν σε αρχές, πρόγραμμα, στρατηγική και δομή” (3), “το κατάλληλο και αποκλειστικό μέσο των αναρχικών μαχητών”. (4)

Κατευθύνουμε τις σχέσεις ανάμεσα στην πολιτική οργάνωση των αναρχικών και τις λαϊκές οργανώσεις, κατανοώντας το ότι ως σοσιαλιστές και ελευθεριακοί οργανωνόμαστε πολιτικά για την εκπλήρωση των επαναστατικών μας στόχων, ως εκμεταλλεόμενοι και καταπιεσμένοι οργανωνόμαστε με τους ομοίους μας για την υπεράσπιση των συμφερόντων μας καθώς και για να παλέψουμε γι’ αυτά τα συμφέροντα, “ανεξάρτητα από το αν προβάλλονται οικονομικά (συνδικάτα, συνεργατικές ενώσεις αγρωτών, ανέργων κ.λπ.), αιτήματα (ομάδες ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ενάντια στην καταστολή, φοιτητές κ.λπ.) ή κοινωνικά και κοινοτικά (οργανώσεις γειτονιάς, επιτροπές γειτόνων, κέντρα βοθηείων, πολιτιστικά κέντρα κ.λπ.) (5)

Η δράση μας μέσα στις λαϊκές οργανώσεις είναι απαραίτητη για το σχεδιά μας και στη βάση αυτή ο Μαλατέστα επιβεβαίωσε ότι “το να ταχθούμε με την πλευρά των λαϊκών οργανώσεων όλων των τύπων είναι το λογικό αποτέλεσμα των βασικών μας ιδεών και γι’ αυτό πρέπει να είναι μέρος του προγράμματός μας” (6). Στις οργανώσεις αυτές, την ίδια στιγμή που αγωνιζόμαστε για τα άμεσα ενδιαφέροντά μας, εμείς οι αναρχικοί δουλεύουμε για να αναπτύξουμε και γενικεύσουμε τα αντικαπιταλιστικά στοιχεία – που εκφράζονται σε αιτήματα και μεθόδους αγώνα – που εμείς ως καταπιεσμένοι θέτουμε σε πρακτική εφαρμογή στην ακμή της ταξικής πάλης. Αυτό σημαίνει ότι με το να επιβάλλουμε κάποιους συγκεκριμένους στόχους και μέσα στον αγώνα που έχουν “εφευρεθεί” σε μερικά εργαστήρια διανοουμένων, δεν κάνουμε τίποτε περισσότερο από το να επιζητούμε αυτό που οι εκμεταλλεόμενοι και καταπιεσμένοι έχουν ήδη αρχίσει να αναπτύσσουν στο “κοινωνικό εργαστήριο” στην πορεία της αντιμετώπισης εκ μέρους τους του κεφαλαίου και του κράτους.

Αρχίζοντας από τη στιγμή που άρχισε να υφίσταται η ταξική κοινωνία, αυτό μάς οδηγεί στην ανάγκη να σκεφτούμε για την συγκρότηση ενός ελευθεριακού και σοσιαλιστικού επαναστατικού σχεδίου, μιας και είναι απαραίτητο το ότι προσδίδουμε

στην αναρχική πολιτική οργάνωση ένα ξεκάθαρο πρόγραμμα δράσης που να αντανακλά τη στρατηγική μας στην προοπτική της ρήξης, η οποία είναι αποτέλεσμα των ιδεολογικών μας αρχών, των στόχων και των μεθόδων μας, της πολιτικής μας πρακτικής και, βέβαια, αποτέλεσμα μιας σωστής ανάλυσης στα βήματα στα οποία βαδίζει η κοινωνία της εκμετάλλευσης και των τάξεων.

Για όλα αυτά που έχουμε πει έως τώρα, πιστεύουμε ότι η αναρχική πολιτική οργάνωση πρέπει να έχει – εσωτερικά και ως μοντέλο λειτουργίας για όλους τους μαχητές της – μερικές συγκεκριμένες αρχές οργάνωσης ώστε να εξασφαλιστεί ότι αυτή δημιουργήθηκε με βάση το πρόγραμμα δράσης το οποίο μπαίνει σε εφαρμογή. Αναφερόμαστε εδώ στη στρατηγική και ιδεολογική ενότητα, την τακτική και προγραμματική ενότητα, τη συλλογική και πειθαρχημένη δράση, τις ομοσπονδιακές και δημοκρατικές οργανωτικές μορφές (7)

Μιλάμε για στρατηγική και ιδεολογική ενότητα επειδή πιστεύουμε ότι η αναρχική οργάνωση “δεν πρέπει να είναι μια ασύνδετη αυθόρμητη ένωση ατόμων που την αποτελούν και την συνθέτουν άτομα τα οποία βρίσκονται σε συμφωνία με αόριστες και μη ακριβείς ιδέες (8), αλλά οι ιδεολογικές της αρχές, οι θεμελιώδεις δράσεις της και η στρατηγική της πρέπει να είναι το αποτέλεσμα μιας ενδελεχούς συζήτησης, αφήνοντας κατά μέρος τις επιτόλαιες συμφωνίες που επιζητούν μια “σύνθεση” ασυμβίβαστων μεταξύ τους θέσεων.

Η τακτική και προγραμματική ενότητα των αναρχικών βασίζεται στην αναγκαιότητα ενός προγράμματος που πρέπει να είναι η έκφραση των καθηκόντων που πρέπει να εκπληρωθούν με ένα καθοριστικό βήμα (καθήκοντα που πρέπει να ανταποκρίνονται στις ανάγκες των λαϊκών μαζών), την ανάγκη για τακτική ενότητα στην κατεύθυνση του να θέσουν ολόκληρη την οργάνωση σε κίνηση. (9) Αυτή η ενότητα δράσης θα επιτρέψει στην αναρχική μαχητικότητα να δράσει ως ένα συντονισμένο σώμα, χρησιμοποιώντας τον πλούτο που μάς δίνει η συλλογική ισχύς, αποφεύγοντας κάθε απώλεια των δυνατοτήτων μας, ανθρώπινων και υλικών.

Αυτά μάς οδηγούν στην παραδοχή της σπουδαιότητας της συλλογικής δράσης και πειθαρχίας. Με τη συλλογική δράση αναφερόμαστε στο γεγονός ότι την ίδια στιγμή που οι δράσεις που αναλαμβάνει η οργάνωση συζητούνται και αποφασίζονται υπεύθυνα από τους μαχητές της, η μαχητική δράση των μελών της αποτελεί και την υπευθυνότητα της οργάνωσης και πρέπει να προσαρμόζεται σε ό,τι έχει αποφασιστεί συλλογικά. Όταν αναφερόμαστε στην πειθαρχία, μιλάμε για μια συγκεκριμένη πειθαρχία, όχι αυτόματη, αλλά εθελοντική πειθαρχία, που να αντανακλά την πλήρη συμφωνία με την ελευθερία του ατόμου και που είναι και πάντα θα είναι απαραίτητη κάθε στιγμή που αρκετά άτομα έχουν ενωθεί ελεύθερα, αναλαμβάνουν ένα καθήκον ή μια συλλογική δράση, ανεξάρτητα από το ποια είναι. Σε μια τέτοια περίπτωση, η πειθαρχία δεν είναι τίποτε περισσότερο από την εθελοντική συμφωνία που αντανακλά όλες τις ατομικές προσπάθειες για έναν κοινό στόχο” (10). Μιλάμε εδώ για μια αυστηρή συμμόρφωση με ελεύθερα ειλημμένες συμφωνίες.

Για να υπάρξουν αυτές οι συμφωνίες ελεύθερα, και οι οποίες έρχονται μετά από μια ενδελεχή συζήτηση και είναι αντιπροσωπευτικές της θέλησης ολόκληρης της οργάνωσης, είναι απαραίτητες οι ομοσπονδιακές και δημοκρατικές αρχές. Την ίδια στιγμή, καθώς αρνούμαστε τον αναποτελεσματικό συνελυσσιασμό ως τρόπο δράσης των αναρχικών, συζητούμε, αποφασίζουμε και δρούμε με βάση την πρακτική της άμεσης δημοκρατίας και δημιουργούμε μια ομοσπονδιακή δομή ως τρόπο εξασφάλισης μιας λειτουργίας που να λαμβάνει υπόψη τις διαφορετικές αναγκαιότητες της αναρχικής πολιτικής οργάνωσης, ενώ είναι μια έκφραση μιας μοναδικής και συλλογικής επαναστατικής θέλησης.

Σημειώσεις

[1] Εφημερίδα της OSL Argentina (N. T.)

[2] “Organisation” in Malatesta. Revolutionary Thought and Action (Selection of Vernon Richards), Editorial Proyección, 1974 Buenos Aires).

[3] “Anarquismo y Organización”, κείμενο που παρουσιάστηκε από την Organizaci6n Socialista Libertaria στις Jornadas Libertarias Libweek 2001 (Ελευθεριακές Μέρες), στη Μαδρίτη στις 30 Μάρτη και Απρίλη 2001.

[4] The political vs. the social, About the activities of anarchist organising in the class struggle, En la Calle 16, May 1999.

[5] Δες την σημείωση 3.

[6] Δες τη σημείωση 2.

[7] “Anarquismo y Organización”, Organización Socialista Libertaria document, and Manifiesto of Libertarian Communism του George Fontenis, Ediciones Hombre y Sociedad, Chile, 1999.

[8] Δες τη σημείωση 7.

[9] Δες τη σημείωση 7.

[10] Bakunin. "Tactics and discipline of the revolutionary party", στο La Libertad (Selection of Francois Muñoz), Editorial Proyección, 1975.

* Το κείμενο ανήκει στην *Organización Socialista Libertaria (OSL – Ελευθεριακή Σοσιαλιστική Οργάνωση, αναρχοκομμουνιστική οργάνωση από την Αργεντινή)*. Αγγλική μετάφραση (από τα πορτογαλικά) από τον Jonathan P. (μέλος του *Zabalaza Anarchist Communist Front* Νότιας Αφρικής) Ελληνική μετάφραση “Ούτε Θεός-Ούτε Αφέντης” 3 Ιούνη 2009.